

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávnenej **P.** so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou V., so sídlom v B., v mene ktorej koná ako konateľ advokát J., proti povinnej **M.**, bývajúcej v T., **o vymoženie 301,87 EUR s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 10 Er 789/2012, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 12. decembra 2013 sp. zn. 6 CoE 72/2013 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Právna predchodkyňa oprávnenej (P.) podala súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej na vymoženie v záhlaví uvedenej sumy s príslušenstvom. Povinnosť povinnej zaplatiť jej vymáhanú sumu preukazovala rozhodcovským rozsudkom z 23. marca 2012 sp. zn. X. (ďalej len „exekučný titul“) vydaným Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri spoločnosti R., so sídlom v B.. Súdny exekútor následne v zmysle § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) požiadal Okresný súd Trnava (ďalej len „exekučný súd“) o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Exekučný súd uznesením z 20. decembra 2012 č. k. 10 Er 789/2012-15 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z exekučného titulu vyplynulo, že povinná ním bola zviazaná na peňažné plnenie z dôvodu nesplatenia úveru poskytnutého jej právnou predchodkyňou oprávnenej (P.) na základe zmluvy o úvere. S prihliadnutím na povahu účastníkov a obsah zmluvy dospel k záveru, že išlo o spotrebiteľskú zmluvu. Uviedol, že dojednanie rozhodcovskej doložky v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou je neprimeranou podmienkou, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Nevyhnutným dôsledkom uvedeného je nespôsobilosť rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom pre vykonanie exekúcie.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie právnej predchodkyne oprávnenej, po právoplatnom pripustení zmeny účastníka konania na strane oprávnenej, v záhlaví označeným uznesením, uznesenie exekučného súdu potvrdil. Potvrdenie uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil a poveril súdneho

exekútora vykonaním exekúcie, alebo aby uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil exekučnému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/, a c/ O. s. p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, d/, e/ a f/ O. s. p. (t. j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom).

Povinná sa k dovolaniu oprávnenej písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) skúmal najprv prípustnosť podaného dovolania a dospel k záveru, že v danej veci nie je prípustné.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky – viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 Cdo 361/2012, 6 Cdo 63/2013, 6 ECdo 42/2013, 6 ECdo 53/2013, 6 ECdo 295/2013, 6 ECdo 57/2014, 6 ECdo 109/2014, 3 Cdo 224/2012, 1 Cdo 152/2012, 2 ECdo 363/2012, 4 ECdo 54/2013, 5 ECdo 4/2013, 7 ECdo 220/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v danom prípade dovolanie podľa § 237 a 239 O. s. p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože povinnej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. apríla 2015

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.

Za správnosť vyhotovenia:

predseda senátu

Zuzana Pudmarčíková

